

Nr 31

Av herrar Nihlfors och Rimmerfors, angående utredning rörande åtgärder för att minska antalet bilstöder.

Ungdomsbrottslighetens snabba ökning har med rätta väckt allvarliga bekymmer. I den allmänna debatten och hos myndigheter frågas vilka åtgärder som skulle kunna vidtas för att hejda denna olycksbringande utveckling. Man har kunnat märka, att ungdomsbrottslighetens ökning speciellt hänför sig till motorismens område. Bilstölderna kommer här i förgrunden.

Tillgänglig statistik visar skrämmande siffror. Från polismyndigheten i Stockholm har inhämtats nedanstående siffror på fullbordade motorfordonsstölder under senare år:

år	bilar	motocyklar	mopeder	
1950	1 144	1 315	—	(inga mopeder fanns detta år)
1954	1 763	921	2 156	
1955	3 355	1 429	3 521	

Sedan år 1950 har bilbeståndet ökat med ca 125 procent i Stockholm men bilstölderna har sedan dess ökat med ca 300 procent.

Det finns sannerligen anledning till att alla goda krafter sätts in på uppgiften att penetrera de problem, som har att göra med ungdomsbrottsligheten, ty de flesta biltjuvarna är ungdomar. I detta sammanhang skall emellertid endast *en* aspekt på bilstöldernas problem, den rent tekniska, upptas till diskussion.

Ovedersägligen är de vanliga låsanordningarna för bilar föga ägnade att avstyra försök till snabbt genomförda stölder. Enligt polisens uppgift kan en biltjuv på några sekunder ta sig in i en »låst» bil, starta den och köra sin väg. Polismyndigheten har visat stort intresse för att ordentliga lås inmonteras i bilar och på andra motorfordon. I Stockholm har polisen ordnat med särskild rådgivning i detta hänseende. Det har uppgivits att under senare år icke förekommit någon stöld av bil försedd med s. k. rattväxellås. Försäkringsbolagens intresse för bättre låsanordningar avspeglas i rabatt på stöldförsäkringspremierna.

I diskussionen kring bilstöldsproblemet har helt naturligt framförts tanken på att applicerandet av ett godkänt stöldsäkert lås skulle kunna uppställas som villkor för erhållande av stöldförsäkring av bil.

Man frågar sig givetvis varför inte bilägarna i större utsträckning än hittills skaffat sig bättre billås. I fråga om nya bilar torde knappast kostna-

derna vara alltför avskräckande, när det rör sig om belopp under 100 kronor. Faktum kvarstår att alltför många trots anmaningar hittills underlåtit att montera in bättre lås.

Det är inga små skador som uppstår genom de florerande bilstölderna. En uppgift visar på att försäkringsbolagens kostnader skulle röra sig omkring tio miljoner kronor för år. Man får i detta sammanhang ej heller glömma bort att svåra personskador ofta uppstår som följd av bilstölder, enär särskilt ungdomliga biltjuvar genom sin vilda framfart sätter andras och eget liv på spel. En bil kan ju i vissa situationer bli ett livsfarligt vapen.

Läget är därför sådant att tekniska motåtgärder för att försvåra bilstölderna enligt vår mening nu måste övervägas. Åtminstone skulle åtgärder av sådan natur kunna leda fram till en relativt snar förbättring på detta område, om åtgärderna snabbt sätts in.

Frågan har också en folkmoralisk aspekt. Eftersom tillfället gör tjuven, utgör frånvaron av rattlås en direkt frestelse för vissa kategorier av ungdomar. Det måste ligga i samhällets intresse att eliminera eller väsentligt reducera dessa tillfällen.

Med anledning av vad ovan anförts anhålles,

att riksdagen måtte besluta, att hos Kungl. Maj:t hemställa om skyndsamt utredning om möjligheterna att föreskriva skyldighet att förse bilarna med av polismyndighet och försäkringsbolag godkänd låsanordning för att därigenom söka minska antalet bilstölder.

Stockholm den 18 januari 1956

Folke Nihlfors

Einar Rimmerfors
